

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **A. Š.**, bývajúcej v T., zastúpenej Mgr. Martinom Berecom, advokátom so sídlom v Trenčíne, Pod Sokolice 1/B, proti žalovanému **Stavebnému bytovému družstvu Trenčín**, IČO: 00 175 111, so sídlom v Trenčíne, Legionárska 647/33, **o zrušenie uznesenia**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 12 C 136/2009, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 28. januára 2014 sp. zn. 5 Co 156/2011 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd (ďalej len „odvolací súd“) označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Trenčín (ďalej len „súd prvého stupňa“ alebo „prvostupňový súd“) z 21. februára 2011 č. k. 12 C 136/2009-156, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobkyne o ňou uplatnených nárokoch. Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa aj s jeho odôvodnením.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok odvolacieho súdu i rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila odňatím možnosti konať pred súdom, nesprávnym právnym posúdením veci a nedostatočne zisteným skutkovým stavom veci.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol tento mimoriadny opravný prostriedok ako nedôvodný zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O. s. p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O. s. p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu a nejedná sa ani o potvrdenie rozsudku, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Nezistil však existenciu žiadnej z podmienok prípustnosti dovolania uvedených v tomto ustanovení.

Za nedôvodnú považoval dovoláciu námietku žalobkyne o vade konania spočívajúcej v odňatí jej možnosti konať pred tým, že nebol vykonaný dôkaz výsluchom svedka Jozefa Koláčka, a že súdy nevzali do úvahy zápisnicu z hlasovania vlastníkov bytov zo dňa 23. 6. 2010. Prípadné nevykonanie všetkých dôkazov navrhnutých účastníkmi konania nie je

totiž bez ďalšieho odňatím možnosti konať pred súdom, pretože v zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 veta druhá O. s. p. súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Odňatie možnosti konať pred súdom nezakladajú ani výhrady žalobkyne voči správnosti zisteného skutkového stavu a hodnoteniu vykonaných dôkazov. Takýmito námietkami majúci charakter tzv. iných väd konania, ako aj správnosťou právneho posúdenia veci, by sa dovolací súd mohol zaoberať, len ak by dovolanie bolo prípustné. Samotné však nie sú dôvodom jeho prípustnosti.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanému v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3: 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. decembra 2015

JUDr. Rudolf Č i r č, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová